

DOHÁNYÁRUSOK KÖZLÖNYE

A magyarországi nagy- és kistőzsdetulajdonosok szakközlönye és értesítője.

A DOHÁNYGYÁRTÁS, ELADÁS, VALAMINT A HOZZÁTARTOZÓ CIKKEK SZAKKÖZLÖNYE.

Megjelenik minden hó 1-én és 15-én.

Előfizetési ár fél évre 5 kor.

Kiadótulajdonos és felelős szerkesztő:

HATSEK ADOLF.

Szerkesztőség és kiadóhivatal:

Budapest, VI., Eötvös-utca 5.

hová az előfizetési összegek
— valamint a kéziratok küldendők. —

TARTALOM: Magyarország dohányárusai! — Vegyes hírek.

Magyarország dohányárusai!

Elérkezett az ideje, ahol nektek is, épügy mint a többi összes kiskereskedők és kisiparosok, komolyan hozzá kell látnotok az önségélyhez! Mindegyiktek ismeri azt a szomorú helyzetet, amelyben a hivatásos dohányárus ezidő szerint sinylődik.

Hatósági részről mindenben meg van a készség, segíteni rajtatok, támogatni akarnak benneteket, ahol csak lehet, javítani kívánnak helyzeteteken, amennyire csak lehetséges.

Nektek azonban mindezt előbb kérnetek kell! Ki kell, hogy mondjátok, ami benneteket nyom és terhel, oda kell nyujtanotok az eszközöket, miként lehessen rajtatok segíteni, tekintet nélkül másokra nyiltan és bátran rá kell mutatni a hiányokra, a melyek hivatásotokra nehezedenek!

A ki gyáván meghunyászkodik és fél tőle, hogy nagytrafikosának jóindulatát elveszti, ha önnön segélyéhez nyul, az meg is érdemli, hogy éhen vesszen.

És közel vagytok már az éhenveszéshez, mindegyiktek mondja. A kereset sokkal kisebb, mint az előbbi években, helyiségbér és élelmi szerek 30—40 százalékkal drágábbak, — hova vezessen mindez? A kivel csak üzleti érintkezésbe léptek, mind kihasznál benneteket? A nagytőzsdés, akihez utalva vagytok, oly árut ad nektek, melyet nem tudtok eladni azért, mert a jobb árut ő visszatartja saját kistőzsdéje részére. A nagytőzsdés mint hatalmas konkurrens azoknak, akik akarattuk

ellen nála vásárolni kénytelenek, szégyenletes dolog. Semmi más hivatással a világon ilyesmi nem történhetné meg. Nektek kell fáradoznotok és vesződnetek, Logy a nagytrafikos abba a helyzetbe jusson, olesó áron szolgáltatot tehetni a kincstárnak. Mi közetek ehhez? Miért nem keresik a nagytrafikosok hasznukat ott, ahol azt keresniök kellene, a nagyban való árusításnál?

A dohányrequisitumokkal és melléccikkekkel üzérkedő emberek kihasználnak benneteket, amidőn üzleti helységteket saját fiókjuknak tekintik. Hirdetik cikkeiket, hogy nálatok kaptható, a hirdetést azonban ti fizetitek, mert az áruikért oly magas árt vesznek tőletek, hogy alig kerestek valamit rajtuk. Pedig ugy kellene, hogy e cikkek fődözzék összes kiadásaitokat

De kihasznál benneteket a közönség is, amennyiben üzleteteket nyilvános helyiségnek tekintti, ahol dohányozni lehet és ujságot olvasni, pénzt beváltani, leveleket írni és onnan elküldözgetni. A dohánytőzsdé nyitva van mindenki számára, éjjel és nappal, nyáron és télen, mintha csak az állam a közönség kényelmére állította volna fel egyes helyeken.

És e mellett ti az üzletek után nem tudtok megélni!

És e mellett ugy az áru bevásárlásánál, mint annak elárusításánál nem ritkán insulatosoknak vagytok kitéve! És e mellett hatósági ellenőrzés alatt álltok, mely jobb ügyhöz méltó volna.

Magyarország dohányárusai!

Itt az ideje, hogy segítsetek magatokon. De ezt az önsegélyt ne várjátok másoktól, mindenki magamagától várja.

Követeljétek, hogy a nagyárudákkal kapcsolatos kistőzsdéket szüntessék be és teljesíteni fogják e kérelmeteket. A fővárosban ez egészen bizonyos, minthogy eddigelé minden minisztériumnak meg volt az a szándéka, hogy a kistőzsdét a nagyárudától elválassa. És ha ez mindmáig nem teljesült, ennek főoka az, mert a kistőzsdések ebbeli kívánságukat nem nyilvánították. Bécsben már régen elvették a nagyárusoktól a kistőzsdét, mert belátták, hogy a kistőzsdések sok ezerszeres számbeli tulsúlyuk mellett megélni nem tudnak. Követeljétek a haszonbér elengedését és teljesezésbe fog menni kéréstek. Mert a tőzsdések bére nem egyéb, mint egy rosszul értelmezett, ósdi intézmény, melyet annak idején egy formadolog miatt bevezettek volt, mely azonban ma már nem áll fenn. Ezenkívül nem bir a kistőzsdésnek eme nyomasztó megterhelése semmi jogi alappal, sem mint adó, még kevésbé mint bér, mert a tőzsdésnek nem adtak semmit sem bérebe. A nagyárusok egyáltalán nem fizetnek bért a kistőzsdéjükért, jöllehet épen nekik kellene első sorban bért fizetniök, mert különben nagy előnyben vannak saját kistőzsdéseikkel szemben és tényleg 1 százalékkal olcsóbban birják az árut mint amazok, nem számítva ide a nagyárudai proviziójukat.

Követeljetek a szivárkapapiros, gyufa és szivarszopóka gyárosaitól és árusaitól minden egyes plakátért, melyet beküldenek, hogy üzleteitekben látható módon elhelyeztessék, legalább 100 korona évi helybért és meg fogjátok ez összeget kapni, ha mindnyájan szolidariak lesztok. Persze, ha el fog benneteket a félelem, hogy ezáltal kevesebbet fogtok eladni, akkor nem lehet rajtatok segíteni. Mindnyájan egyért és egy mindnyájatokért! De semmi körülmények közt ne vásároljátok e mellékcikkeket a nagy-tőzsdékben, mert ott e cikkekkel úgy bánnak, mintha ezek is dohány és szivar lennének.

Magyarország dohányárusai!

Ne higgyetek holmi körözvénnyeknek és ne hallgassatok ügynökökre, akik nektek egy-

letekről, szövetségről és hasonlóról mesélnek. Ne higgyetek segélyző- és nyugdíjpénztárakban, hitelegyletekben, vasuti szabadjegyekben, higgyetek egyesegyedül a józan észben, mely azt mondja: segíts önmagadon!

És ha magatokon segíteni akartok, megmutatjuk nektek az utat, hol kell sürgősen segítség. Vezetőtök és tanácsadótök akarunk lenni, a mint ezt lapunk irányzata előírja és amint ezt egy emberöltőn át becsülettél megtettük.

Magyarország dohányárusai!

Haraggal eltelve áll velünk szemben egy kis csoport nagy-tőzsdés, akik félreismerik a tényeket és tagadják, hogy nyomoruságos helyzeteteknek nagyrészt ők az okai. Tagadják, hogy igen jól tudnák vezetni üzleteiket, anélkül, hogy nektek ártsanak, ha meg volna bennük a bátorság, megmondani a minisztériumnak az igazságot. A helyett, hogy önmagukat vádolnák, bennünket okolnak azzal, hogy jogtalanul követelünk, a midőn a kistőzsdések érdekeit védjük. Meggyőződésünk azonban az, hogy változásnak be kell állnia, hogy a kistőzsdéseknek, ellenértékeül óriási munkájukért és szorgalmukért, meg kell végre kapniok legalább azt a jutalmat, hogy megélni tudjanak, megélni üzletük keresményéből. Mert így nem mehet tovább. Ha a nagy-tőzsdéseknek kedvük van, ingyen dolgozni, ám tegyék meg. De az az ezernyi existencia, mely élni kénytelen abból a pár garasból, amit keres, annak a szájától nem szabad elvonni egyetlenegy falatot sem, mely megélhetéséhez kell.

Magyarország dohányárusai! Forduljatok bizalommal hozzánk, vezetni és kalauzolni akarunk benneteket és javatokat előmozdítani! E lapokban barátokra és tanácsadóra találtok és hűséges szószólójára érdekeiteknek, igazságos és jogos kívánalmaitoknak!

És amint mi, tekintet nélkül az ellentétes érdekeltségük jöndulatára, saját érdekeink ellenére is mindenkor nyíltan és becsületesen szólni fogunk, úgy nektek is ott kell lenni mindenkor a nyílt haremzón, ha érdekeitek megkivánják és velünk harcolni. Vesződés-tek, fáradozástok, szorgalmatok különben hiábavaló lenne, hivatástok semmis, mely nem számít, ti magatok pedig játékszer oly embe-

rek kezében, akik veletek nem törődnek és akik a tényeknek vak félreismerésében azt hiszik, hogy saját érdekeiket előmozdítják, ha a ticiteket elnyomják.

A szerkesztőség.

Vegyes hírek.

A kir. magy. pénzügyminiszterium XIII. osztályához. A székesfővárosi kir. magy. pénzügyigazgatóság f. évi február hó 5-én rendeletet bocsátott ki, melynek értelmében a főváros dohánynagyárusai arra köteleztetnek, hogy a hozzájuk utalt kistőzsdéseknek reggeli 7 órától este 9 óráig szolgáltatassanak ki árut. Minthogy e rendelet mindezideig még mindig „függőben“ van, tiszteletteljesen kérjük:

1. vajjon e rendelet, mely tulajdonkép a miniszterium által f. évi január 1-én kiadatott „Utasítás“ alapján kelt, életbe lép-e és mikor? Ha nem, miért?

2. vajjon oly utasítások és rendeletek, melyek az elárusításra vonatkoznak, az összességre vagy csak egyesekre nézve bírnak érvénnyel?

3. vajjon egy nagy-tőzsde, ha a helyiség nyitva van, megtagadhatja-e áruk kiszolgáltatását?

Iparengedély dohányárusok részére. F. hó 8-án tartott ülésében a fővárosi tanács újból azt a határozatot hozta, hogy a dohányárusok kötelesek dohányzó kellékek elárusítására iparengedélyt kivenni. Ismét az a szándék, új terhet róni a kistőzsdésekre, amennyiben e cikkek után kereseti adó lesz fizetendő.

Jóllehet a kir. magy. pénzügyminiszteriumnak az 1896. évről kelt rendelete szerint a mellékcikkek mint: szivarkapapíros, gyufa, pipa és pipaszár, szivarszopóka és szivartárca stb. elárusítása kifejezetten meg van engedve, mégsem akad az erre hivatott hatóságnál e rendeletnek védője. És azt véljük, hogy ily hatóságoknak kötelessége és dolga lenne a másik hatóságot arról felvilágosítani, hogy e mellékcikkek tulajdonkép kiegészítő részét képezik a dohánygyártmányoknak. Nem elég, hogy a kistőzsdés fizet állami és községi adót, azután még tőzsdebért és most még adót fizessen a mellékcikkek után is?

A szivarkapapír megadóztatása. Az e tárgyról írt minapi cikkünk szak- és hivatalos körökben meglehetősen feltűnést keltett. Az állam, illetve a magyar dohánymonopolium szempontjából a megadóztatás hasznát főleg abban látják, hogy a szivarkacsempészet azonnal meg fogna szünni. Mert ami a közgazdasági mozzanatot illeti, mely itt tekintetbe jöhetne, legfeljebb a szivarkahüvelyek készítéséről és adjusztálásáról lehetne szó, minthogy Magyarországon egyetlenegy szivarkapapírgyár sem létezik. Az összes papíros Franciaországból kerül és úgy nálunk, mint Ausztriában fel lesz vágva és hüvelyekké feldolgozva, az egy fiemei gyár kivételével, mely a dohányjövédéknek a papirost szállítja. Németországban másképp van. Ha ott a szivarkapapír megadóztatása törvényvé-

válna, alighanem nagyjelentőségű kalamitásokat fog okozni úgy a papírgyáraknak mint a papírárusoknak, de kiváltképpen a szivarkagyárosoknak.

Ami már most a papír elárusítását illeti, az elárusító teljes kártalanítást fog nyerni, sőt azt hisszük, hogy szerencséje lenne az elárusítónak, ha a papírt megadóztatnák. Jelenleg ugyanis a papírkereskedelem legnagyobbbrészt a díszműkereskedők és papírkereskedők kezében van. Nagyon világosan látjuk azt az „Abadie“ papírnál, mely nagyban nálunk 7 díszműkereskedésben és csak egyetlenegy nagytrafikban kapható. Épolyanok a viszonyok a többi gyártmányoknál. Valószínű azonban, hogy ezután a papír egyesegyedül a dohánytőzsdékben lesz csak kapható, akár monopolizálják, akár csak egyszerűen megadóztatják. Az összforgalmat ez esetben a kistőzsdések csinálnák.

Kell-e egy dohánytőzsdeengedély tulajdonosának saját személyében jelen lenni az üzletelyiségben? Tulajdonkép igen nehéz, különösen nálunk, ily magától érteendő kérdésekre határozott választ adni. Mert ha a fennálló törvények és utasítások alapján akarnánk felelni, a válasz határozottan igenlő lehet csak. Ellenben ha szemelőtt tartjuk, hogy minálunk e tekintetben mindenki azt teszi, a mit akar, habozunk a felelettel, mert esztelenség lenne valakit visszatartani attól, amit mindenki más igenis megtesz.

Ha egy szegény trafikosnő, aki egész életét az üzletében töltötte és immár nem tud lábán állni, elárusítónőt vesz, hogy mennek özönével a feljelentések és vizsgálatok, sokszor büntetések és megvonása az engedélynek, ha ez a helyettesítés jóváhagyást nem nyert. Ha ez a helyettesítés hosszabb tartamu, az engedélyt egyszerűen elveszik és másképp rendelkeznek a tőzsdével. De nem így van ez a fővárosi nagy-tőzsdésekkel.

Egy nagy-tőzsdeengedély tulajdonosnője hosszú éveken át beteg és pedig gyógyíthatatlan beteg, úgy hogy semmi kilátás nincs, hogy üzletét ismét vezethesse. Megbizzák a férjét az üzlet ideiglenes vezetésével, mely vezetés évekig eltart.

A férj eme hallgatóságos felhatalmazásából, hogy az üzletet vezesse, a következő nagyfontosságú kérdések merülnek fel:

1. Ki viseli tulajdonkép a felelősséget az üzlet vezetéséért? Talán a férj? Semmiképpen sem, mert a kincstárral szemben semmi kötelezettsége nincs.

2. Lehet-e az ily ideiglenes vezetésével az üzletnek megbízott ember arra kötelezni, hogy személyesen jelen legyen a helyiségben? Semmi esetre, époly kevésbé, mint nem lehet azt az embert, akit ez maga mint saját helyettesét odatesz.

3. Nem köteles-e az engedély tulajdonosnője saját személyében megnevezni a helyettesét és elvállalni a felelősséget mindazért, ami az üzletben történik? Kétségtelenül?

4. Meddig tartható fenn az ily állapot?

A dolog nem oly egyszerű, mint látszik. A rendeleteket annak idején azért hozták, hogy a kincstár kárt ne szenvedjen, a kistőzsdések zaklatásoknak ne legyenek kitéve és a dohányjövődéknek egyáltalán szabad keze legyen a tulajdonát képező üzletek felett. Csakhogy nálunk rendeletek azért vannak, hogy bárki akinek a dolog nem tetszik, napirendre térjen felettük, a mi azután oly kalamitásokhoz vezetett, miket tovább folytatni nem lehet. Igenis, a visszaélés nő és terjed tova, mindenki példát vesz róla, nemsokára hatósági rendeletek neveltség tárgyává fognak válni.

Azokról a vevőkről, a kik a szivart saját kezükkel kieszedik a dobozból. Szivarárusok köréből írják a »M. N. N.«-nek: „Jogosult panaszát képezi a szivarárusoknak, hogy sok vevőnek meg van az a szokása, saját kezükkel venni ki a szivart a dobozból. E rossz szokás ugylátszik Ausztriából került, a hol a válogatás nagyon el van terjedve. Az egyes vevőnek szempontjából ez lehet előnyös, csakhogy vannak súlyos okok, melyek ellene szólnak. Eltekintve attól, hogy babrálás közben sok szivar megsérül, nem épen gusztusos e szokás. Nem kellemes, sőt sok esetben egyenesen utálatos, oly szivart kapni, mely már annyi és annyi piszkos izzadt kézen ment keresztül. Miután a kereskedőre igen kényes, a vevőt erre figyelmeztetni, magának a közönségnek kellene odahatnia, hogy e rossz szokás megszűnjék.“ — A szóban levő dologról mi már sokszor és sokat irtunk.

Dohánykiállítás Brüsszelben. A »Salon des Arts & Métiers« Brüsszelben megnyíló harmadik évi kiállítása nemzetközi dohánykiállítást fog tartalmazni, mely magában foglalja a dohánytermelést, a különböző dohánytermékeket és azok előállítását, eszközöket és gépeket, dohányzó cikkeket és dohányirodalmat.

T. vidéki előfizetőinket tisztelettel felkérjük hátralekös előfizetési díjaiknak postafordultával való beküldésére, mivel április 1-től kezdve az *összes hátralekötöket* postai fizetési meghagyás útján fogjuk a költségek beszámításával behajtani.

A beküldött lappéldányok vissza nem küldése folytatólagos előfizetésnek tekintetik.

Szerkesztői üzenetek.

H. M. Nyitra. Panaszával forduljon az odaváló pénzügyi biztoshoz.

Sch. F. Székelyudvarhely. A nagytőzsdében ki kell szolgáltatni mindent, a mit Ön rendelt. Ha a nagyárusnak nincs meg, egyenesen meg kell rendelnie a cikket Ön részére.

Sp. K. Szeged. A nagytőzsdében reggeli 7 órától déli 12 óráig és déli 1 órától esti 9 óráig vásárolhat. Ha reklamációja nem használna, forduljon csak hozzánk.

K. B. Ujvidék. Előbbeni válasz vonatkozik az Ön kérdésére is.

„Dohány“, Léva. Igenis! A nagytőzsdés legtöbbször kincstári hitelt vesz igénybe, mely kamat mentes. Ez összeghez azonban nyulni nem szabad. Ha tehát elfogy az árúja, megvonhatják tőle az engedélyt.

P. M. Ujpest. Nem; a nagyárusnak gondoskodnia kell arról, hogy a kért áru mindenkor raktáron legyen.

M. K. Arad. Azon ne tessék csodálkozni. Ha az uraknak megmondják az igazat, gorombáskodni kezdenek. *Az 1906. január 1-én kelt utasítás értelmében reggeli 7 órától esti 9 óráig*

kérhet árut. Nyitott dobozokat és rongyos csomagokat nem köteles elfogadni.

E. Budapest. Remélhetőleg elfogjuk ezt a csapást is viselni. Legyen nyugodt, lesz még sok dolog másképp.

Több fővárosi kistőzsdésnek. Nem igaz, hogy a nagyárudák záróórájára vonatkozó rendeletet visszavonták, ellenben igaz, hogy a nagyárusok kegyelmi úton kérték a rendelet megváltóztatását, miután egy fennálló rendeletet megfellebbezni nem lehet, mert különben meg lehetne ezt minden rendelettel tenni és senkinek sem kellene respektálnia egy rendeletet, mely neki nem tetszik.

A rendeleten legjobb esetben különösen a fővárosi nagytőzsdések szempontjából lehetne változtatni, de ez esetben alkalmasint csak addig maradhat majd nyitva a nagytrafikos üzlethelyisége, a meddig ott árut nagyban kiszolgáltattak.

Hirdetmény.

Ezennel közhírré tétetik, hogy a **Magy. Kir. Szab. Osztálysorsjáték (XVII. sorsjáték) 6. osztályának húzások folyó évi márczius hó 28-tól április hó 24-ig** tartatnak meg, még pedig a következő napokon:

Márczius 28., 29., 30., 31.

Ápr. 3., 4., 5., 6., 7., 9., 10., 12., 14., 17., 18., 19., 20., 24.

A húzások mindig délelőtt 9 órakor kezdődnek, és a **magyar királyi ellenőrző hatóság és királyi közjegyző** jelenlétében nyilvánosan történnek a **Magyar Királyi Szab. Osztálysorsjáték húzási termében (IV., Eskü-tér, bejárat a Duna-utcáról)**. A sorsjegyeknek a 6. osztályra való megújítása a játékterv szerint minden igény különbeni elvesztésének terhe alatt, **1906. évi márczius hó 21-ig** eszközrendő

Budapest, 1906. évi márczius hó 9-én.

Magy. Kir. Szab. Osztálysorsjáték Igazg. tósága:
TOLNAY. HAZAY.

„BOURBON“

szivarkahüvelyk, az egyedüli hüvelyk, amely dohánynagyárusok és különlegességi raktárok részére ajánlható. A hüvelyküzletben divatos verseny sajnos következménye, hogy a dohánynagyárusok és különlegességi raktárok tulajdonosai már nem foglalkozhatnak haszonnal a hüvelyk elárúsításával. Ezen visszas állapotról segitendő ily feltételek mellett, hozzá forgalomba az **Elster és Topf** cég a „Bourbon“ szivarkahüvelyeket, a melyek az inreális versenyt kizárják. A „Bourbon“ hüvelyeket kitünő sikerrel vezette be már is több dohánynagyárusító u. m. **Hirsch Jakab budapesti**, továbbá az **aradi, miskolci, brassói, segesvári, kassai, kolozsvári, szabadkai, prágai, brünni, olmüci, linzi, innsbrucki stb. különlegességi árudák**. Elster és Topf lemergi cég kívánatra szívesen szolgál mintákkal és irlapokkal, melyekből a dohánynagy- és különlegességi árudák részére biztosított előnyök megtudhatók.

„DOHÁNYÁRUSOK KÖZLÖNYE“

ORGAN FÜR DAS GESAMMTE TABAKFABRIK U. VERSCHLEISSWESEN, WIE AUCH DER DAZU GEHÖRIGEN FÄCHER

INHALT: Tabakverschleisser Ungarns! — Vermischte Nachrichten.

Tabakverschleisser Ungarns!

Die Zeit ist gekommen, wo auch Ihr Euch gleich allen anderen Kleinhändlern und Kleingewerbetreibenden zur Selbsthilfe ernstlich rüsten müsset! Ein jeder von Euch kennt die traurige Lage in der sich der Tabakverschleisser, welcher sein Geschäft berufsmässig ausübt befindet.

Man will Euch behördlicherseits allenthalben helfen, man will Euch unterstützen wo es nur angeht, man will Eure Lage verbessern, so weit diess möglich ist. Ihr aber müsset das Alles vorerst verlangen! Ihr müsset es aussprechen, was Euch bedrückt und belastet, Ihr müsset die Mittel an die Hand geben, wie Euch geholfen werden kann. Ihr müsset ohne Rücksicht auf andere offen und muthig die Mängel aufdecken, die Eurem Berufe anhaften!

Wer sich feige verkriecht und sich fürchtet, dass er das Wohlwollen seines Grosstrafikanten verliert, wenn er zur Selbsthilfe greift, der verdient es auch, dass er verhungert.

Und dem Verhungern nahe seid ihr ja bereits, das äussert ja fast jeder Einzelne. Der Verdienst weit geringer als in früheren Jahren, Lokalmiethe und Lebensmittel um 30 bis 40 Prozent theurer, wohin soll das führen? Ein jeder mit dem Ihr geschäftlich in Berührung tretet, nützt Euch aus. Der Grosstrafikant bei dem Ihr angewiesen seid zur Fassung, gibt Euch jene Waaren, die Ihr aus dem Grunde nur schwer verkaufen könnet, weil er selber sich bessere Waare für seinen Kleinverschleisse zurückbehält. Der Grossverschleisser als mächtiger Konkurrent gegen Diejenigen, die unfreiwillig bei ihm kaufen müssen, ist eine Schmach. Keine andere Branche existirt in der Welt, die sich so

etwas bieten liesse. Ihr müsset Euch plagen und schinden um den Grosstrafikanten in die Lage zu versetzen, dass er zu billigem Preise dem Aerar Dienste leisten kann. Wie kommt Ihr dazu? Warum suchen die Grossverschleisser ihren Nutzen nicht dort, wo sie ihn suchen müssten, nämlich bei dem Grossverschleiss?

Die Händler mit dem Rauchrequisiten und Nebenartikeln nützen Euch aus, indem sie Euer Geschäftslokal als ihre Filiale betrachten. Sie annonciren ihren Artikel, dass bei Euch derselbe zu haben ist und die Annonce bezahlt Ihr, denn man rechnet Euch die Waare so hoch an, dass ihr dabei kaum viel verdient. Nun aber müssten diese Artikel Euren Geschäften zumindest sämtliche Auslagen die Ihr bezahlt, vollständig decken.

Aber auch das Publikum nützt euch aus, indem es Euer Geschäftslokal als öffentliches Lokal betrachtet, wo man rauchen und Zeitung lesen kann, wo man Kleingeld oder Grossgeld einwechselt, Briefe schreiben und befördern lassen kann. Die Trafik ist da für Alle und Jeden, Tag und Nacht, Sommer und Winter, geradeso als ob sie der Staat zur Bequemlichkeit des Publikums an einer jeweiligen Stelle errichtet hätte.

Und dabei könnt Ihr von Euren Geschäften nicht leben!

Und dabei seid Ihr sowohl beim Einkauf der Waaren, als beim Verkauf derselben nicht selten Insulten ausgesetzt!

Und dabei unterliegt Ihr einer behördlichen Kontrolle, die einer besseren Sache würdig wäre.

Tabakverschleisser Ungarns!

Die Zeit ist gekommen, wo Ihr zur Selbsthilfe greifen müsset. Diese Selbsthilfe aber dürft ihr nicht von den Anderen erwarten, ein Jeder erwarte sie von sich selber.

Verlanget, dass man die Kleintrafiken bei den Grosstrafiken einstelle und man wird Euch dies ohne Weiteres bewilligen. In der Hauptstadt ist dies sogar zweifellos, da bisher jedes Ministerium die Absicht hatte die Kleintrafik von der Grosstrafik zu trennen. Und wenn dies bisher nicht geschehen ist, trägt lediglich jene Ursache Schuld daran, weil die Kleinverschleisser diesen Wunsch bisher nicht geäußert hatten. In Wien ist schon längst die Kleintrafik den Grosstrafikanten abgenommen worden, weil man dort eingesehen hat, dass die Kleinverschleisser welche ja an Zahl den Grossverschleissern viel tausendfach überlegen sind nicht zu existiren vermögen. Verlanget, dass man Euch die Pachtzahlung erlässt und Es wird Euch bewilligt werden. Denn die Pachtzahlung der Trafikanten ist nichts Anderes, als eine missverständene alte Einrichtung, die man seiner Zeit einer Formsache wegen eingeführt hat, die aber heute nicht mehr besteht. Ausserdem besitzt diese drückende Belastung der Kleinverschleisser nicht den geringsten Rechtsstandpunkt als Steuer eingehoben zu werden und als Pachtzahlung schon gar nicht, weil dem Trafikanten nichts verpachtet worden ist. Die Grossverschleisser bezahlen überhaupt keinen Pacht für ihren Kleinverschleiss, trotzdem gerade diese in erster Reihe die Pachtzahlung bezahlen müssten, da sie sonst im Vortheil gegen ihre eigenen Kleinverschleisser sind und thatsächlich die Waare um 1 Prozent billiger haben, als diese, ausser ihrer Provision im Grossen.

Verlanget von den Händlern und Fabrikanten der Cigarettenpapiere, Zündhölzchen und Zigarrenspitzefabrikation, für jedes Plakat welches er Euch zusendet um es in Euerem Geschäfte sichtbar zu machen, eine jährliche Platzmiete von zumindest 100 Kronen, und man wird Euch diesen Betrag, wenn Ihr Alle solidarisch Euch erklärt auch bezahlen müssen. Freilich, wenn Ihr Euch fürchtet, dass dadurch weniger verkauft wird, dann ist Euch eben nicht zu helfen. Ihr müsst eben alle für Einen und Einer für Alle einstehen. Kaufet aber unter gar keinen Umständen die Nebenartikel in den Grosstrafiken, denn dort behandelt

man diese Artikel geradeso, als ob sie Tabak und Cigarren wären, was natürlich ein grosser Unterschied ist.

Tabakverschleisser Ungarns!

Lasst Euch nicht bethören von Zuschritten und Agenten, die Euch von Vereinen, Verbänden und derlei sprechen, glaubet nicht an Altersversorgungs und Pensionskassen, an Creditvereine und Freikarten auf den Eisenbahnen, glaubet nur einzig und allein der logischen Vernunft die da heisst: Hilf Dir selbst!

Und wenn Ihr Euch selbst helfen wollt, dann werden wir Euch den Weg zeigen, zu Allem, was eine Abhilfe dringend erheischt. Wir wollen Euch Führer und Berather sein, sowie dies die Tendenz unseres Blattes vorschreibt und sowie wir dies ein Menschenalter hindurch redlich gethan haben.

Tabakverschleisser Ungarns!

Grollend steht ein kleines Häufchen Grostrafikanten abseits von uns, indem es die Thatsachen verkennt und es leugnet, dass sie einen grossen Theil Eurer misslichen Lage verschuldet. Sie leugnen es, dass sie auch recht gut ihre Geschäfte, ohne Euch zu schaden, führen können, wenn sie nur den Muth hätten, dem Ministerium die Wahrheit zu sagen. Anstatt sich selber anzuklagen, geben sie uns die Schuld, dass wir Unrechtes verlangen, wenn wir die Interessen der Kleinverschleisser schützen. Unsere Ueberzeugung aber ist die, dass eine Änderung eintreten muss, dass die Kleinverschleisser endlich für ihre riesige Arbeit und Fleiss den sie verwenden, zumindest jenen Lohn finden müssen, dass sie zu leben vermögen, zu leben von dem Ertrage ihres Geschäftes. Denn weiss Gott, in dieser Weise kann es nicht fortgehen. Haben die Grossverschleisser Lust umsonst zu arbeiten so mögen sie es thun. Aber die vielen Tausende Existenzen, welche von dem paar Groschen leben müssen, die sie verdienen, ihnen darf auch nicht ein einziger Bissen vom Munde genommen werden, den sie zum Lebensunterhalt benöthigen.

Tabakverschleisser Ungarns!

Wendet Euch vertrauensvoll an uns, wir wollen Euch führen und leiten und Euer

Bestes fördern! Und diese Blätter sie seien Euch Freund und Berather, sowie ein treuer Anwalt Eurer Interessen, ein warmer Fürsprecher zur Erlangung Eurer mehr als gerechten Wünsche.

Und so wie wir, ohne Rücksicht auf das Wohlwollen gegentheilig Interessirter selbst mit Hintansetzung unserer eigenen Interessen eine offene, ehrliche Sprache führen werden, so müsset auch Ihr Euch, wo es Eure Interessen erheischen stets auf dem offenen Kampfplatze einfinden und mitkämpfen. Euere Plage, Mühe und Fleiss, wären sonst vergebens angewendet, Euer Beruf gleich Null, der nichts zählt und nichts ist, Ihr selber aber der Spielball in den Händen von Leuten denen Ihr gar nichts angeht und die in blinder Verkenntnis der Thatsachen vermeinen, dass es ihre Interessen fördert, wen sie die Eueren unterdrücken.

Die Redaction.

Vermischte Nachrichten.

An die Section XIII. des kön. ung. Finanz-Ministeriums. Die kön. ung. hauptstädtische Finanz-Direction hat am 5. Februar d. J. eine Verordnung erlassen, in deren Folge die Grosstrafikanten der Hauptstadt verpflichtet sind an die zu Ihnen angewiesenen Kleintrafikanten, in der Zeit von 7 Uhr Früh bis 9 Uhr Abend Waaren auszufolgen. Nachdem diese Verordnung sich bisher noch immer «in Schweb» befindet, fragen wir achtungsvoll an:

1. Ob diese Verordnung, welche eigentlich auf Grund Ihrer eigenen am 1. Jannár d. J. herausgegebenen „Vorschriften für Grosstrafikanten“ erfolgt ist, ins Leben tritt und wann? Wenn nicht, warum?

2. Gestatten wir uns die ergebene Anfrage, ob Vorschriften und Verordnungen, welche sich auf den Verschleiss beziehen, für die Gesamtheit, oder nur für Einzelne Giltigkeit besitzen?

3. Erlauben wir uns die ergebene Anfrage, ob eine Grosstrafik, wenn das Geschäftslokal offen steht, die Ausfolgung von Waaren verweigern kann?

Gewerbe-Lizenzen für Tabakverschleisser.

In seiner Sitzung vom 8. D. M. hat der hauptstädtische Magistrat, den abermaligen Entschluss gefasst, dass die Tabakverschleisser verpflichtet sind, sich Gewerbe Lizenzen für den Verkauf des Rauchrequisitten zu lösen. Abermals wird damit beabsichtigt den Kleinverschleissern eine neue Last aufzuerlegen, indem die Einkommensteuer für diese Artickel zu bezahlen sein werden.

Ogleich gemäss einer Verordnung des k. u. Finanz-Ministeriums vom Jahre 1899, der Verkauf der Nebenartikel als da sind; «Zigarettenpapiere, Zündwaaren, Pfeifen und Pfeifenrohre, Zigarrenspitzen und Zigarrentaschen etc. etc. ausdrücklich gestattet ist, findet sich gleichwohl kein Vertheidiger dieser Verordnung bei der hiezu berufenen Behörde. Und wir

glauben, dass es doch Pflicht und Schuldigkeit solcher Behörden wäre, die andere Behörde darüber aufzuklären, dass ja diese Nebenartikel einen ergänzenden Bestandtheil der Tabakfabrikate bilden. Da bezahlt der Kleinverschleisser eine Staats- und Städtische-Steuer, dann einen Trafikpacht und jetzt soll er sogar auch noch eine Steuer für die Nebenartikel bezahlen?

Die Besteuerung des Zigarettenpapiers. Der jüngst an dieser Stelle pnblicirte Artikel über diesen Gegenstand hat in den Fach- und Beamtenkreisen zienliches Aufsehen erregt. Für den Staat beziehungsweise das ungarische Tabakmonopol erkennt man den Nutzen der Besteuerung lediglich in dem Umstande, wonach der Cigaretenschmuggel augenblicklich aufhören würde. Denn was das volkswirtschaftliche Moment, welches dabei in Betracht kommen könnte, anbelangt so könnte es sich dabei höchstens um die Adjustirung und Anfertigung der Papierhülsen handeln, da in Ungarn überhaupt keine einzige Zigarettenhülsenpapierfabrik existirt. Sämtliche Papiere kommen aus Frankreich und werden sowohl in Österreich, wie in Ungarn geschnitten und zu Hülsen verarbeitet. Eine einzige Ausnahme hievon macht eine Fiumaner Fabrik, welche der Tabak-Regie die Papiere liefert. In Deutschland ist das anders. Dort dürfte die Besteuerung des Cigarettenpapiers, falls sie wirklich Gesetz wird, sowohl der Papierfabrikation, wie auch den Papierhändlern, ganz besonders aber den Cigarettenfabrikanten eine Kalamität von grosser Bedeutung werden.

Es ist leicht möglich, dass nach dem Zusammen-treten des Parlaments, die Besteuerung des Cigarettenpapiers behufs Annahme vorgelegt werden wird.

Was nun den Verschleiss des Papierses betrifft, so wird dabei der Verschleisser vollständig schadlos gehalten, ja, wir glauben sogar, dass es ein Glück für den Verschleisser wäre, wenn das Papier besteuert würde. Gegenwärtig liegt nämlich der Handel des Papiers zum grössten Theil in den Händen der Galanteriewaaren und Papierhändler. Wir sehen dies recht deutlich bei dem «Abadie» Papier, welches hier im Grossen in 7 Galanteriewaarenhandlungen und bloss in einer einzigen Grosstrafik zu haben ist. Ebenso verhält es sich mit den anderen Fabrikaten Wahrscheinlich dürfte aber dann, das Papier einzig und allein in der Trafiken verkauft werden dürfen, ob es jetzt monopolisirt oder einfach besteuert wird. Der Gesamtconsum fiel daher in diesem Falle den Kleinverschleissern zu.

Von den Kunden, die Cigarren mit eigener Hand aus der Kiste nehmen. Aus Cigarrenhändlerkreisen wird den »Münchener Neuesten Nachrichten« geschrieben: »Eine berechtigte Klage der Cigarrenhändler ist es, dass viele Käufer die Gewohnheit haben, die Cigarren mit eigener Hand aus der Kiste herauszunehmen. Die Unsitte scheint aus Oesterreich herübergekommen zu sein, wo das Selbstaussuchen verbreitet ist. Das mag vom Standpunkt des einzelnen Käufers aus etwas für sich haben, doch sprechen schwerwiegende Gründe dagegen. Abgesehen davon, dass beim Herumwühlen in der Kiste viele Cigarren durch die Fingernägel beschädigt werden, ist diese Manier nicht gerade appetitlich. Es ist nicht angenehm, in vielen Fällen aber direkt ekelhaft, Cigarren verkauft zu bekommen, die schon von so und so vielen schmutzigen oder schweissigen Fingern berührt worden sind. Da es für den Geschäftsmann peinlich ist, dem Kunden Vorhaltungen zu machen, sollte das Publikum selbst auf Beseitigung solcher Unsitten hinwirken.« — Gegen die beregte Unsitte haben wir schon viel geschrieben.

MAGYAR JELZÁLOG-HITELBANK.

HIRDETMÉNY.

A Magyar jelzalog-Hitelbank t. cz. részvényesei az 1906. évi márczius hó 28-ik napján déli 12 órakor a bank helyiségeiben (V., Nádor-utca 7. sz.) tartandó

XXXVII-İK RENDES KÖZGYÜLÉSÉRE

ezenel tisztelettel meghivatnak.

NAPIREND:

1. Az igazgatóság és felügyelő-bizottság jelentése 1905. üzletéről.	3. Határozathozatal a tiszta nyereség hováfordítása iránt.
2. Az 1905. évi mérleg megállapítása s a felmentvény megadása.	4. Az igazgatóság választása.
	5. Választás a felügyelő bizottságba.

A részvények letehetők:

Budapesten: a bank főpénztáránál (V., Nádor-utca 7. sz.) és a Magyar Leszámitoló- és Pénzváltóbanknál; Bécsben: az Union-Banknál; Párisban: a Societé Générale pour favoriser le développement du Commerce et de l'Industrie en France című banknál.

Alapszabályok kivonata:

AZ IGAZGATÓSÁG.

23. §. 20 részvény tulajdona 1 szavazatra jogosít. 24. §. Részvényesek, kik szavazójogukkal élni akarnak, kötelesek, a közgyűlés összeülése előtt legalább 8 nappal részvényeiket tértvény mellett letéteményezni; a letéteményezés a bank pénztáránál, vagy más, a hírlapokban kijelölt helyeken eszközendő. 25. §. A szavazójog személyesen vagy meghatalmazott által gyakorolható. Meghatalmazás csak részvényesnek adható — Testületek, intézetek és kereskedelmi cégek, továbbá nők és kiskorúak a közgyűlésen törvényes képviselőjük által vehetnek részt, ha azok különben részvényesek nem volnának is. — Azoknak, kik szavazójogukat igazolták, a részvények és az utánuk járó szavazatok számának megjelölésével ellátott igazolójegyek adatnak ki. — A részvények a részvényes által sajátkezűleg aláírandó jegyzékbe, számszerű sorrendben és pedig a Magyar Jelzalog-hitelbanknál egy, minden egyéb letéthelyen két példányban bejegyzendő. A letévő a letett részvényekről tértvényt nyer és a részvények annak idején a közgyűlés megtartása után csakis ezen tértvény visszaadása mellett fognak neki kiszolgáltatni.

Az 1905. évi mérleg és jelentés 1906. évi márczius hó 20-tól kezdve a t. cz. részvényesek rendelkezésére áll.

A legjobb gyúfa a legolcsóbb!!

Kétségtelenül ilyen a következő, mindenütt jól ismert fajta:

Biztonsági gyújtó:

Honvédszobor gyújtó
Millenium
Népgyufa
Buzbrothers (svédgyufa
karddal)

Krokodil gyufa
Eiffel torony gyufa
Telegráf

Szalon gyújtó:

Millenium gyújtó
Népgyufa
Germán gyufa
Krokodil
Pearlmatches.

Ezen fajok, kitűnő minőségüknél fogva, több világkiállításon nyertek díjakat legutóbb Párisban 1900-ban, Grand Prix-t és arany érmet. (Pojatzi cég.)

Raktárak Budapesten:

DARVAS S. ÉS TÁRSA

V., Hold-utca 9.

LOTTER ÁGOST

VI., Kemnitzer-utca 10.